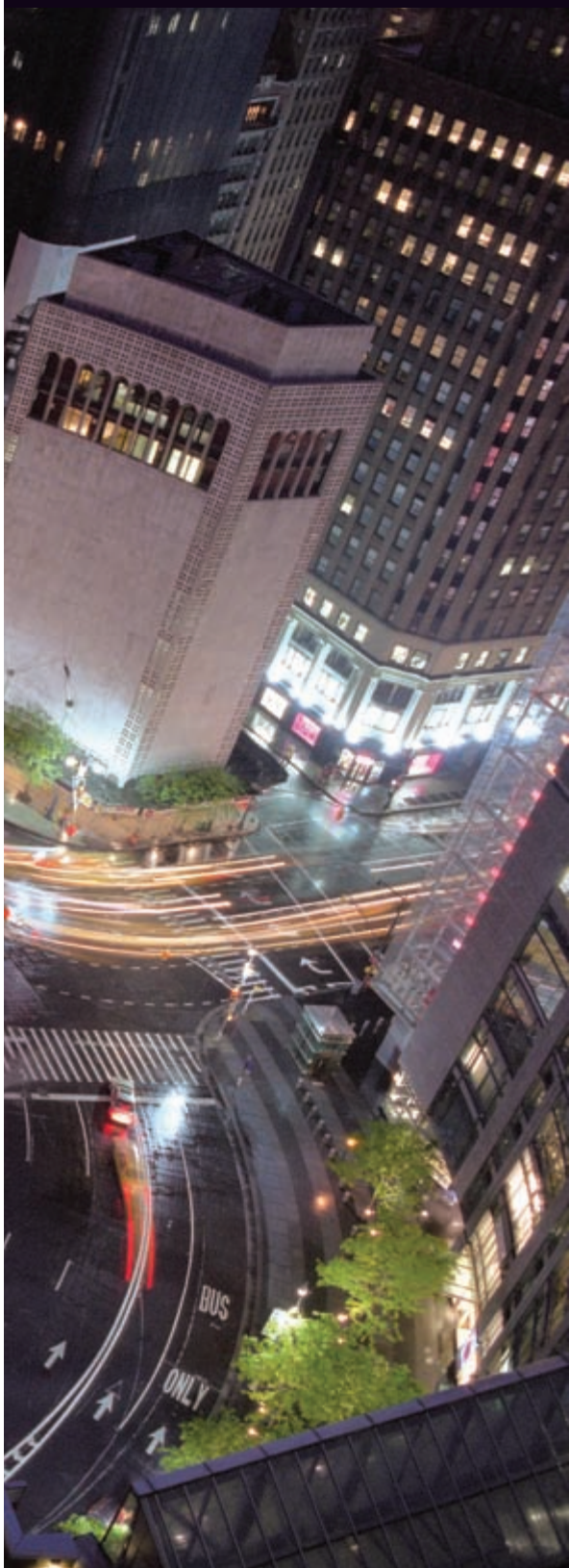

© Lynn Saville; fotoaparát: Bronica 6 × 4.5;
objektiv: 45 mm; clona: f 16; čas: 5 sekund; film:
Fuji NPH 400

Když Lynn Saville od Central Park Conservancy získala
pověření fotografovat park, vyhledala kamaráda, který
v této oblasti má apartmán. Kromě zhotovení práce pro
klienta z tohoto senzačního místa vyfotografovala také
Columbus Circle v New Yorku z ptačí perspektivy.

NOČNÍ OBJEKTY

Při fotografování v noci jsou možnosti kreativity a výběr techniky různé pro každého fotografa stejně jako pro každou fotografovanou scénu. Správný přístup je vždy velmi situační. Nejlepší je, pokud s fotografováním na daném místě už máte zkušenost z dřívějška – nicméně podmínky panující při fotografování se mohou noc od noci lišit. Protože fotografování v noci nemá přesná pravidla, musíte vzít v úvahu aktuální podmínky a uvážit, čeho je v daném prostředí vůbec možné dosáhnout.

Kouzelná hodina

Mezi fotografy a filmaři se o soumraku často mluví jako o kouzelné hodině, kvůli bohatým barevným a světelným efektům, které v tuto dobu můžete zachytit. Doba před východem slunce vytváří podobné efekty jako soumrak a pro fotografování v době, kdy zbytek světa ještě spí, je také vhodná. Ale vhodné podmínky pro fotografování za rozbřesku jsou velmi prchavé, takže zapadající slunce a soumrak je pro získávání fotografických zkušeností obecně příhodnější.

Doba mezi soumrakem a západem nebo východem slunce se velmi liší v závislosti na zeměpisné šířce a roční době. Čím více na sever na severní polokouli půjdete, tím delší soumrak bude. Na jižní polokouli je situace opačná. V oblastech kolem rovníku soumrak trvá jen několik minut, takže úsvit může velice rychle přejít z hluboké tmy do denního světla, případně naopak. Soumrak jako takový se navíc dělí na 3 typy: občanský, námořní a astronomický.

Občanský soumrak

Občanský soumrak je ráno nebo večer, kdy je slunce pod horizontem, ale stále je ještě dostatek světla pro práci bez umělého osvětlení. Při východu občanský soumrak nastává, když je slunce ještě 6 stupňů pod horizontem. Večer tento soumrak začíná, jakmile se slunce schová za horizont, a trvá, dokud nezapadne 6 stupňů pod něj.

Námořní soumrak

Námořní soumrak souvisí s dobou, kdy se slunce nachází mezi 6 a 12 stupni pod horizontem. Pro námořníky je tato doba důležitá, protože na moři ještě mohou rozlišit horizont a zároveň už jsou dobře vidět nebeská tělesa, a mohou tedy používat sextant.

Astronomický soumrak

Je to doba před východem nebo po západu, kdy se slunce nachází v rozmezí od 12 do 18 stupňů pod horizontem. Na začátku této ranní periody a na konci periody noční nemá slunce vliv na osvětlení oblohy a astronomové jsou schopni pozorovat i objekty, které září jen slabě.

© Jill Waterman; fotoaparát: Nikon H3HP; objektiv: Nikkor 50 mm; clona: f 5,6; čas: kolem 5 minut, podle délky hoření; film: Fujichrome Velvia 50

Když z oblohy zmizely i poslední zbytky soumraku, rozsvítily se na březích jezera Saltonstall Pond v Ithace, NY, červená světla signálních světlíků. Za každou světlíku stojí osoba, která s ní mává ve vzduchu. Kolem každé světlíky je tak vytvořena červená světelná záře, která se, stejně jako vzdálené pohoří a noční obloha, odráží v jezeře.

© Tom Paiva; fotoaparát: Canon 5D;
objektiv: 35 mm; ISO: 400; clona: f 5; čas:
30 sekund

Po západu slunce je v dálce stále viditelný horizont, což je znamení námořního soumraku, kdy oblohu ještě můžeme odlišit od hladiny moře. Tom Paiva tento snímek zachytil při fotografické expedici z Britské Kolumbie do San Franciska na palubě nákladní lodi, kterou řídil jeho klient. Hned za zábradlím se na hladině oceánu odráží osvětlení reflektoru na palubě. Bílá čára nad horizontem je Venuše, která je kvůli kolébání lodi zaznamenána jako svislá čmouha.

© M.J.Sharp; fotoaparát: 4x 5 Speed Graphic; objektiv: 135 mm Graflex nebo 180 mm Schneider; clona: f 11; čas: stromy před svítáním (oranžový obrázek), 20minutová expozice těsně před tím, než se v lehké mlze začalo rozednívat; stromy při svítání (modrý obrázek) byly zachyceny těsně poté, co svítání začalo osvětlovat oblohu, tato expozice trvala méně než 20 minut; film: Kodak 160 NC negative
Dvě identické krajiny zachycené na stejný film pro denní světlo (Kodak 160 NC) a se stejným nastavením fotoaparátu ilustrují, jak extrémní rozdíly v barvě a odstínu mohou během svítání nastat. Teplé barevné odstíny umělého osvětlení, které se šíří mlhou, jsou vystřídány chladnějšími odstíny brzkého denního světla. Oranžový snímek byl exponován po dobu 20 minut těsně před tím, než slunce začalo prosvětlovat oblohu. Modrý snímek byl exponován těsně po prvním snímku, když se začínalo rozednívat, a expoziční čas byl kratší než 20 minut.

Noční krajina

Na první pohled se rozlehlá tmavá noční krajina může zdát neproniknutelná a ohromná. Má však mnoho prvků majestátnosti a záhadnosti. Noční fotografové při fotografování rozlehlých prostor často volí širokoúhlý pohled a to v praxi může znamenat použití světelnějších objektivů a větší hloubku ostrosti, což je pro fotografování všude tam, kde je málo světla, velmi výhodné.

Nadpozemská krása

Noční krajina se často může zdát jako z jiného světa. Například opuštěná pláž za světla úplňku může připomínat měsíční krajinu se stíny měsíčního světla v písku.

Světelné nuance

Noční světlo může nabývat mnoha podob a těžko se předvídá. Změny počasí a atmosférických podmínek mohou způsobit, že se stejná scéna každou noc, nebo dokonce během několika hodin jeví jinak.

© Chip Forelli; fotoaparát: Haselblad; objektiv: 60 mm; clona: f 22; čas: 5 minut; film: T-Max 100

Chip Forelli z místa mezi parkovištěm a oceánem fotografoval měsíc vycházející nad osamělým větrolamem. Díky tomu, že se otočil o 180 stupňů, objevil opravdu inspirující scénu osvětlenou měsícem, plnou temných stínů ve stopách od pneumatik. Moudrá slova Anselma Adamse „vždy se podívejte za sebe“ fotografování v noci vystihují.

Interpretace tématu

© Andy Frazer; fotoaparát: Canon D60; objektiv: Canon 17–40 mm L F4 zoom; clona: f 8; čas: 2 minuty

V závislosti na pojetí scény a technikách použitých při fotografování i při zpracování v počítači mohou i zcela běžné objekty vypadat úplně jinak. Na tomto obrázku ze Sutro Baths v San Francisku je poklidná scenerie nočního oceánu narušena křiklavě červenou světelnou malbou, která byla do snímku přidána proto, aby popředí vypadalo jako brána do pekla. Skála v pozadí je osvětlena světlometem z nedaleké restaurace a světlem úplňku.

© Mark Jaremkó; fotoaparát: Canon EOS-1Ds Mark II; objektiv: 16–35 mm, nastaven na ohnisko 19 mm; clona: $f/7.1$; čas: 4 minuty

Ostrý vítr podél pobřeží Pacifiku způsobuje pěnivost přílivových vln, což při 4minutové expozici bijících vln vytváří iluzi, že je oceán pokryt mlhou. Mark Jaremkó stál na vrcholku skály a objektiv sklopil mírně dolů, aby zachytil i skalnaté pobřeží, čímž zvýšil kontrast snímku. Dramatičnost scény umocnil širokoúhlý objektiv, díky kterému se zdá, že skála je od pobřeží velmi daleko.

© Lynn Saville; fotoaparát: Leica M6; objektiv: 35 mm; clona: f 8; čas: 10 sekund; film: Ilford HP5+
Kvůli delším expozičním časům, které jsou při fotografování noční krajiny potřeba, je jedním z největších problémů vítr, který má vliv na ostrost snímků. Lynn Saville při fotografování tohoto velkého stromu v Brooklyn Heights dobře využila divoký říjnový vítr. Ostrost a detail pevného kmene stromu tvoří základ snímku a větrem bičované listy mu dodávají dramaticčnost. Ve větrných podmínkách je klíčem k úspěchu robustní stativ.